

1866

Kassa, januárius 8.

1865.

FELVIDÉK

Harmadik évfolyam

3. szám.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KÖZLÖNY

S

TÖBB EGYESÜLETEK ÉS TÁRSULATOK HIVATALOS LAPJA.

Megjelen hetenkint kétszer:

CSÜTÖRTÖKÖN és VASÁRNAP.

Előfizetési díj: egy évre 8 frt. — fél évre 4 frt.

Felolvasó szerkesztő s kiadó-tulajdonos:

Bánóczy Ferencz.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Kovácsutca 380. sz. Rudlaház.

Hirdetések díja: 4 hasábos garmond sor 5 krajczár.

Bélyeg díj: minden beigtatás után külön 30 kr.

Nyilttér soronkint 12 kr. o. é.

Néhány szó a felső-magyarországi kertészegylet ügyében.

Szemlét tartva azon szükségleteken, melyek még pótolva nincsenek, s gondolkodván teendőinkről, valóban örömmel kell üdvözölnünk a felső-magyarországi kertészegylet — célba vett alakulásának eszméjét. Ily egylet szükségességéről szólani felesleg lenne, mert arról minden komolyan gondolkodó teljesen meg van győződve, — csak is előnyeiről kívánunk néhány szót ejteni.

A haszonkertésznek — különös tekintettel Felső-Magyarországra kettős célja van: az általános anyagi vagyonszerzés és a nép erkölcsi emelkedése.

Széttekintve Felső-Magyarország, különösen a szegényebb birtoku egyének földjein és kertjein, — valóban szomorúan tapasztaljuk, hogy azok a gazdaság és különösen a kertészet terén irány nélkül tévelyegnek, hogy bár csekély — de termő földjüket tapasztalat s kellő ösmerek hiányában rendszerint vagy igen rosszul, vagy éppen nem művelik, hogy azon csekély föld területet, mely alkalmas és rendszeres kezelés és művelés mellett családjuk fenntartását biztosítaná, a pusztulásnak engedik át s értéktelenítik azon tőkét, mely dus kamatot jövedelmezhetne.

Mint mindenütt, — úgy e téren is az értelmiség feladata irányadólag hatni a közélet minden rétegeibe, az értelmiség kötelessége tisztítani a gyomot, javítani a termő földet, nevelni a csemetét, megmutatni a tért, kijelölni az ösvényt melyen haladni és okszerűen munkálni kell; hogy az ember földi jólétét biztosítani s a tökély emelkedettebb fokára jutni képes legyen.

Ezen cél elérésére egyik hathatós tényező leendő itt: a kertészegylet.

Világosítsuk fel népünket, keltsünk bizalmat benne önmaga és birtoka iránt. Valljuk meg őszintén, hogy az eddigi mulasztás hiba volt, indokoltan s tényleg igazoljuk be azt, hogy magasabb hivatásra méltó, hogy léttüket javítani, jövedelmeiket szaporítani, s anyagi jólétben s gazdaságban mind inkább emelkedni, önhatalmában van, csak kellően alkalmazza erejét és tehetségét annak kiművelésre, mit eddig ösmerek és meggyőződés hiányából önjavára alkalmazni elmulasztott. Tanítsuk, miékként kell csekély földjét hasznos kerti növények és gyümölcsfák tenyésztésével értékesíteni. Tudassuk, hogy éghajlatunk, földünk, légünk és forrásaink mindenek érlelésére kiválóan alkalmas.

A kertészegylet szükségességét még helyzetünk is támogatja, s lételet paragon heverő téreink sokasága is igazolja.

Mennyi föld, mennyi tér látható — hol az ügyes kéz paradicsomot alkothat, — s most kóró és tövisk tenyészik, mit az avatott kéz kiirthat, hol most a gyermek csipke bogyót szed — ott rövid évek múlva fája nemesített gyümölcsét a gazda bámulni, s a kóró helyett a falu leánya menyasszonyi koszorúját díszes rózsza bokor- s rozmarinról fonnai fogja.

Tekintve helyzetünket. Minden falunak, minden vidéknek van közel piacza, hol a terményeket elárúsítani lehet. Itt van a közel Lengyelország — ez lehet egykoron gyümölcsaink raktára s jövedelmeink forrása, van vasúti közlekedésünk, mely kerti terményeinket s kedvelt gyümölcsainkat a külföld asztalaira szállítandja, mi által vissza nyerendhetjük azt, mit oda költeni kéntelenítettünk. —

A felvidék kerti terményei és gyümölcsei világhírtékké válhatnak, csak avatott kéz nevelje, ápolja és nemesítse azokat. —

Állításunk bizonyítékául — vagyis igazolásul annak, mit, és minő nemest állithat elő e vidék kerti növényben és gyümölcsben elég legyen érintőleg mindenki figyelmét felhívni Maleter Vilmos gyógyszerész ur páratlan — eddig itt nem látott szép fajú és jó zamatu almáira, Glevitzky Sándor terménykereskedő kerti növényeire, terjedelmes fa iskolájára s a legkülömbözőbb s legtávolibb éghajlatu növényeire s virágaira. —

Ezen egyesek által előidézett eredmény csak úgy általánosítható, ha kertészeti egyletünk aegise alatt e téren működés is általánosíthatni s a néppel a gazdaság ezen gyönyörködtező hasznos neme megkedvelteni fog.

Ezt pedig ismét csak Felső-Magyarország jóakaratu értelmisége realizálhatja, mely kezébe véve a minden irányban üdvös haladás zászlaját, előre lobogtatja azt, s követőit szaporodva halad előbbre és előbbre mindaddig míg az általános anyagi jólét azon fokára nem tüzi azt, hol a nép boldogság virága örök időkre elhomályosíthatlan fényben virul. —

A kertészegyletnek az emberiség erkölcsi emelkedésére való befolyásáról jövő alkalommal.

RUDDA JÓZSEF.

Gazdálkodjunk.

II.

(Folytatás).

Gazdálkodjunk az idővel: mely minden perczenetében épít és ront, — terem és temet a szükséghez képest, — és mindig halad. Az önértetes embernek haladás az élet célja, haladjunk tehát mi is a idővel, lerombolva régi elhíteleket, elavult tanokat, tévedéseket s építve az újabb korszellem templomát, melyben a Haza szent oltára előtt a testvériség és egyenlőség szivéből kész hozni áldozatot.

Az idő nyomait a történelem jegyzi fel, szegény nemzet és ember az, ki felett nyom nélkül túnt le az idő, vagy csupán oly nyomokat hagyott, melyek csak a hátrálást jelzik — kinek haladó története nincsen, az a napok s évek terhe alatt meggörbed ugyan, mégis mint gyermek tűnik a sirba — hányan vannak kiket fényes ősi név — nagy birtok tesz elfogulttá s visszatart a haladástól, méltósága alólinak tartja a szerinte csak szegénynek való tanulást, tehetségeinek öszlőne szerinti kifejtését, mert a pöffeszkedő gög miatt szegyenkedik az egyszerű polgár gyermekével egy uton haladni, az emberiség s a Haza nagy céljai felé törekedni.

A kor a melyben élünk — Hazánk, melyet most képviselünk haladást parancsol különösen, erősen dörög az fülünkbe a természet ólén, a hivatalos pályán, a műhelyekben, a köztérekben, társulatokban, — a nemzetek világrészek, vasutak s villanysodronyok által vannak közel hozva egymáshoz, szobáinkból társalaghatunk más

világrészben levő láthatlan embertársainkkal — s e vívmány készütséget igényel ugy idegen nyelvek mint szokások és esmeretekben, — még is korunk ifjainak nagy része nem figyelve e hatalmas szóra, paragon heverteti tehetségeit, — szorgalmas tanulás és munka helyett napi teendőjük az élvhajászat, — jövedelmeiket nem a művelődés eszközeire, hanem kártya s kalandokra költik el, még állásuk igényelte mulaszthatlan kiképezésüket is elhanyagolják — így aztán nem csoda, ha elkorcsosulnak, a fényes családi nevek, csak nevek maradnak, fiatalon vénekké válnak — a Hazánk s emberiségnek nagy kárára égtől nyert tehetségeiken a földbe ásva meggörbednek ürességük miatt, s végtére hogy megszokott tekintélyüknek s jólétüknek legalább romjait megmentsék, pártfogók uszályába kapkodva igyekkeznek személyiségöknek érvényt szerezni azon mód által, melytől visszariad a tiszta önértet; — ezek minden szint vallanak, melyet rá parancsolnak, — elvesztik eredeti magyar jellegüket és szintelen bábokká válnak, hogy a szükség szerint bár minőt felvehessenek.

Az ilyen emberek nem előre, de hátra haladnak, nem tökéletesednek, de tökéletlenednek; — a minap egy panaszt olvastam, melyben a panasz tevő, daczára tekintélyes állásának a vámost megbüntetni kérte, mert ez őt mint batárban utazó nemes embert a hidon megállítani, s vámot kérni merészelt — ezen ur ki az őt megillető czimből a nemeset elfogadja, de a nemeset eltagadja — nemesnek ugyan, de még sem magyarnak vallja magát — még most is nemesi oklevélet, fizetési mentességnek nézi, pedig oly állásban volt, melyben a paragrafusokat megtanulnia kellett volna, mielőtt magas állásra vergődött. — E képre rá illik a költő gyönyörös mondata:

Messze halad ki tanul, messzebb jut mézes ajakkal Legmesszebb, ki örök görnyedezéshez szokott.

Esmerek egy embert ki három próbás demokratának vallja magát, uton utfélen piszkolja az aristocrátiát, s most magas állásra vergődén, nevéhez oda biggyeztette az isten tudja hogy szerzett praedicatumát.

Egy másik a testvéri egyenlőséget, mit vall és hirdet akként tettegesíté, hogy polgártársa házába menve azt botjával ugyanott eldöngette.

Ilyenek az új kor democratiájának apostolai, a jelen kor prophétái, kik korban, rangban előre, a korszellem s tekintélyben hátra haladnak, — idegenek a korban. — Így gazdálkodnak az idővel.

HOLDASI.

(Folytatása következik).

Észrevételek a gazdaság terén.

(Vége).

II.

A trágya.

Mily szükséges s csak is nem elkerülhetlen czikk nálunk a gazdálkodásnak; de mindenütt is: a trágya, felesleges bizonyítgatni; hogy pedig igen sok gazdánál a trágya földde válik, vagy éretlenül hordatik ki, nagyon közönséges dolog: holott ezt más hegyvidék lakója, igen gondosan szokta gyarapítani s igyekszik mennél jobbá tenni.

Karinthia Aal-völgyében kérdeztem a gazdát: mire való azon istálló előtti két egymásmellé áolt és téglával kitalajazott gödör? . . . mire azt a feleletet kapám, hogy az trágyaverem . . . és pedig az egyik azonnal az istálló fala alatt a marha vizellele felfogására, mely természetesen nem oly mély és tágas, mint az egy lépésnyire mellé áolt nagy gödör, mely a mindenféle hulladékok felfogására alkalmaztatik s pedig úgy: hogy az istállóból kijövő nedveség egy vízvezeték segítségével a kisebb gödörbe innen pedig egy másik vezeték által a nagy gödörbe összehalmozott — istállóból kihordott — halomra lefolyván, azt rothadásba hozza; a téglá talaj pedig nem engedi a nedveséget illetőleg a trágya erejét a földbe szivárogni . . . s így ha nem volna a trágyára szükség, az nem válik földde; hanem folytonosan jó, zsiros marad, s hogy tenyész ereje elne vesszen, a gazda befedés által gondoskodik róla.

A földre pedig, különösen a dombosabb helyeken fekvőre tavasszal hordja ki, vagy a vetésrei szántás előtt,

ha magot vet: vagy pedig a tavas nyenyre felül mint pl. a kolompér, répa, csicsóka, burgundi répa, hogy így időközvetlenül zsirt adván földjének: azt ősszel ismét bevetesse.

A trágyát kihordván — ha már nem volt fagyos — marad a trágya veremben: ugynevezett trágyaléj, mit hordóra szedvén kaszálóját öntözi vele... az egészen kiürült hulladékvermet pedig igyekszik összekapart falevél vagy a föld feltisztításakor összegyűlt gazzal ismét legalább félig tölteni, új trágya alját képezendő.

Ezeket a t. olvasó közönséggel előlegesen közölvén a tisztelt szerkesztőség szives engedelmével más e szakhoz tartozó dolgokról is szivesen értekezünk. *) Szeressen isten mindnyájunkat.

IGNÁTOVICH SÁNDOR,
tábori lelkész.

Az eperjesi takarékpénztár 1864-dik évi üzletének kimutatása.

Bevétel.	frt	kr.
Pénztári maradvány 1863. decz. 31.	4575	42
Felek 5%-os betételei	312736	8
6%-os	121769	20
Visszafizetett előlegezések	81998	72
Beváltott váltók	3765346	91
Előlegezésektől kamat befizetések	3419	41
Váltóktól	56839	19
Kezelési díjak	30412	75
Kéredelmi kamatok	5731	55
Könyvecskék díja	62	40
Részvény átirási díjak	6	—
Letéteményi díjak	26	85
Iglai takarékpénztári osztalék	30	30
Allamkölcsonstól kamatok	488	24
Butorok eladásából	11	36
Fizetett lakbér	1612	51
A magyar földhitelintézetől	27805	59
Összesen	4412872	48

Kiadás.	frt	kr.
5%-os betételek visszafizetése	281651	67
6%-os	104902	84
Feleknek fizetett 5%-os kamatok	23506	28
6%-os	34398	47
Előlegezések zálogokra	71728	63
Váltókra adott összegek	3821918	25
Intézési költségek	1229	12
Jótekonny célokra	1915	75
Jövedelmi adóra	4611	91
Hivatalos személyzet díjazása	6759	47
Visszatérített kamatok	308	97
Részvényi kamatok	1260	—
osztalék	21000	—
Építési költségek	1503	70
Házi	68	22
Kezelési	1453	32
A magyar földhitel intézetnek	25617	44
Pénztári maradvány Deczember 31-én	9040	12
Összesen	4412872	48

Eperjes, 1865-ik évi január 1-én.
Pölt Ferencz Vilmos, Noszticzus Károly,
 első könyvvivő. pénztárnok.
Vetter Róbert, Csarnogurszky Károly és Lihán Ede,
 m. könyvvivő. könyvvivő segédek.

*) Elvárjuk. Szerk.

Az unghvári dalárdának első nyilvános fölépte.

1865-ik év jan. 1-én a megyei felvidéki inségesek felsegülésére adott hangverseny, Toma Andor egyleti tag által következő beszéddel nyitott meg.

Tisztelt közönség!
 Honszeretet s egyetértésben van erő és isteni áldás!

Ezen magasztos szavak aegise alatt azoknak életelő melege által — az unghvári ifjúságnak minden szepre, jóra és nemesre fogékony talajában megfogamzott az eszme, Unghvárott egy dalárdát alakítani — s megszületett a dalárda is. — Ennek pedig rendeltetése: dal által hatni a lélekre — feléleszteni benne a szép, jó és nemes érzelmeket s azokat felszínre juttatni, — a költészet kincseit a néma könyvekből kiaknázva, azokat kellemes hangok közt a szívbe oltani, s abban táplálni. — Haza s emberszeretetet dallani s e kettős szeretetben az istent imádni — szerelmet, a szív menyországát dalokban megdicsőíteni, — s annak országát terjeszteni, — a mellett szükségködk könyveit törteni, — jótekonny intézeteket gyámolítani, — szóval az embert az örökszéphöz vezetni, az embert tökéletesíteni; — jelezni akarván egyszersmind azt is, hogy valamint a dalokban születés, vallás, rang, polgári állás és foglalkozás különbsége nélkül a hangok öszhangzatos működése képezi a dallam fenségét, szépségét és tökélyét — ugy az emberi társaságban is félre téve a kicsinyes érdekeket, előítélet szülte beteges szenvedéseket, a különböző elemeknek ehhez hasonló egyetértése — a közczél felé együtt- és öszhangzatos működés képezi az állam boldogságát, erejét és nagyságát, — megállapítja a szív és esz egyedül jogos uralmát, — előmozdítja a testvéries egyetértés s egyenlőségben a polgári szabadságot — mutatja a polgárok érettségét, műveltségi fokát, — emeli azok belbecsét.

E nagy, e szent eszmék lelkesíték fel az unghvári ifjúságot az egyesülésre, ezen czél, — ezen ok szülte az okozatot, hogy a dalárda megalakulván, azt e lelkes testületben van szerencsém a tisztelt közönségnek bemutatni, s pártolásába ajánlani.

A gazda azonban, ki ez eszme-magnak ily alkalmas talaját elkészíté, — a magot elvetette s azt nemes szive melegével ennyira felápolta, ki maga a mag, melyből e szép csemete felsirázott, felnevekedett — az, a művelt lelkű fiatal barátunk Spitzer Tivadar — kit mint e dalkör alapítóját van szerencsém a tisztelt közönség nagyrabecsülésébe ajánlani.

Addig azonban míg a szellem e szülötte a lét és nemlét nehéz vajadásában tengődött, egy láthatlan szellem, egy nemtő örökösödött felette, nyugtalan lesve annak ébredését, — és alig hogy megszületett, alig hogy életjelt adott — mindjárt kapott egy szép karácsonyi ajándékot — égszintű zászlót, jelezve: a nagyreményű szülöttet, hogy hozzá seregjeljenek, s annak jelvénye alatt egyesülten küzdjenek azon czél felé, melynek színét e zászló viseli, állandóan az ég felé, — e szellem, e nemtő, kitől dalárdánk e szent jelvényt kapta, városunk tisztelt tárgya, a nemeskeblű honleány Pongrácz Emilia.

Megszületvén a gyermek, ápoló dajkára volt szüksége, — ezt is egyesülés hozta létre, nemes keblű adakozók gyámolító tagokul ajánlkoztak, kiknek szaporodását a tisztelt közönségben bizton reméljük.

S e szerény intézet, a lelkesedés eme szülöttje, alig hogy kezdett élni, önmagától nyert ihlettségénél fogva fellelkesülvén, legelső lehelete a megyei inségeseké — a Hazáé lett — e tény eléggé mutatja a dalárda

életrevalóságát, fenállása szükségét és nagy horderejét.

Megszületett tehát a gyermek, már kapott nevet, ápoló dajkákat, s ma a szenvedő inségesek halakönyveiben meg is kereszteltetik — kell e szentebb keresztvíz ennél?! — Az áldás azonban még hátra van, — s csak házi keresztelés ez — az intézet megalakulása felsőbb helyről még nem engedélyeztetett — miért is az ünneplés keresztelés, a zászló szentelés s a tagok felavatása külön ünnepélyre tartatik fen.

Addig pedig míg ez a természet virágos kebelén, a lég ura, az égi madarak dicső hangversenyével kísérve megtartatni fogja, kedves kötelességének ismeri e dalkör-társulat a nemes adakozó delnőnek a kapott karácsonyi ajándékért hálás köszönetét nyilvánítani — igérvén, hogy zászlóját mint szent talizmánját hiven őrizni, védeni fogja, azt soha el nem hagyja, sem megbecsteleníteni nem engedi — kívánván egyszersmind, hogy e dalkör nemtő anygáját s zászlóudóját az Isten boldogul éltesse sok éveken át!

Sárosból.

Eperjes, január 5.

Beköszönt ismét az új év, kecsgetelő reményeivel és vágyaival. Nem valami nehéz szívvel vettünk búcsút a régitől, kevés örömet és sok sok bűt hozott az nekünk. A mult években újra beteljesült a közmondás „rég veri már a magyart a teremtő.“ Alig vergődött ki a nemzet a szárazság okozta anyagi csapásból s már ismét oly nagy csorlát ejtett a szellemi téren, elküldvén öldöklő anygálát annyi jelesceinkre.

A társadalmi élet mind ennek daczára városunkban elég élénk sőt mondhatni zajos. Valósulni látszik, egyik utazónk azon állítása hogy sehol se tudnak oly sokat és jól mulatni, mint Sárosban. November utolsó napjaitól Kétszeri szintársulata tizi némileg a hosszú teli esték unalmait. Sok jót lehetne pár főbb szereplőkről (milyenek Kétszeri Emilia és Nina, Beke, ifj. Kétszeri Gáspár stb.) mondanom, de általános hibájok — alig párt kivéve, — hogy szerepeiket nem tanulják meg kellőleg, a mi mind a közönségre nézve visszas, mind nagy kellemetlenségét magok a színészek is észrevehetik; pedig a mindig felt ház megérdemlenc e figyelmet. Deczember 15-én tartott a megyei nőegylet egy működvelő előadást, a jól rendezett és sikerült előadás tiszta jövedelme a helybeli árva-ház javára fordított.

A közelgő farsang elég vigan fog, mint látszik lefolyni. Legközelebb a nőegylet rendez egy álarczosbált, aztán a helybeli casinó társulat hármat, s az ifjúság mint hallatszik szinte kettőt (miről annak idejében).

Ami az anyagi érdekeket illeti az sokkal leverőbb. Nemcsak hogy semmi terménynek nincs ára, de még a meglevőt sem lehet a divó áron eladni. Ez eladó sok, a vevő kevés; pedig Sárosban hol oly nagy a luxus, ez nagy felakadást eszközöl. Nagy veszteség e részben a közlekedési eszköz hiánya, s vajh mi kívánatos volna a kassai vaspályának, ha nem tovább, legalább Eperjesig való meghosszabítása, az nagy lendületet adna a forgalomnak. Más hiány a gyárak hiánya, mely a föld nyers terményeit feldolgozná, s ez által emelné a piaczi árt.

Évfordulatkor. *)

— 1864. —

Vasárnapal kezdődik, és Vasárnapal végződik el,
 Az új évet, költő uram,
 Illendően üdvözölni kell!

De még előbb egy siri dalt
 A haldokló vén év felett,
 Nem él sokáig már szegény
 Hejh, huhj! halálosan beteg!

Illő tehát felőle csak
 Kimélttel jót zengünk,
 Felejtük el a bűt, a bajt,
 Hogy mostohán bánat velünk.

Felejtük el hogy az ó év
 Péntek napon születve jött,
 Emlékezzünk csak arra, hogy
 Adott is néha örömet!

Felejtük ol a szenvedést
 Felejtük a küzdelmeket

*) Elkészett. Szerk.

Boldog napokhoz járjon el
 Lelkünkben az emlékezet.

De im a búcupillanat
 Éjjél van már az óra út,
 Emeljük fel a poharat, —
 Az idő egy új évet szült:

Uj év, uj év, a siri dalt
 Felváltatod bölcsődalom
 Uj év, uj év betöltőd-e
 Reményeim vágyam vajon?

Boldog kinek reménye van
 Boldog kit el nem hágy a hit
 Meghozza majd az új tavasz
 Zöld pázsitát, madarait.

Az énekes madár dalát
 Hallgatja a nyíló virág,
 Virágos rónatájaink,
 Száz délibáb lebegi át.

A szellő is lebeg, lebeg
 Hordozza a dalt s illatot,
 Varázsfényvel tekintenek
 Le a földre a csillagok.

Felépdül a félen maradt
 A szégyelzűzött fecskéház, . . .
 A tél után jó a tavasz,
 A sírnál — a feltámadás.

HALÁSZ DEZSŐ,

A kassai nagy napok.

Történelmi beszély

P. Szathmáry Károlytól.

I.

A jó barát.

(Folytatás.)

Végre az valami neszre figyelmenessé lett, s csak nem rettenve tekintett hátra.

— Hogyan? Kegyelmed már itt van Kátai?

— Már? kérdi sértve amaz — tudom ha István visszatért volna nem mondaná így!

De miként lehet, hogy észre nem vett? hiszen épen azon az utcán jöttem végig a melyre szemeit függeszté. —

Margit nem tudta, mit feleljen. Megmondja-e hogy ő nem testi, csak lelki szemével látott s hogy az előtt most csak egyetlen látható tárgya van, — a többi annyi mint nem létező?

— Nem, igazán nem vettem észre; nagyon el voltam merülve gondolataimba.

— Tudom, képzelem. Így szokott az első szerelem.

— Mondja meg kegyelmed, a férfiak is oly mélyen éreznek s oly sokat gondolnak reánk?

— Ugy lenne talán, ha nálunk az egyik gondolatot a másik ki nem verné. De a férfi sorsa más. Előtte a dicsőség- a rang, név, vágy, a tapasztalás; az egyre feltoluló más más arczok mind új új érzelmeket költenek. . . Vegyük például Istvánt.

Az egy sárosi malmalom nagyon csekély részben, s a vele verenyre kelt miskolci és kassai hasonnemű malmok keletkezte óta ez sem tehet többé oly nagy mérvben bevásárlásokat.

Isten velünk!

r. l.

Ujdonságok.

* A kassai kaszinóegylet folyó hó 6-án tartott közgyűlésében a számadások megvizsgálása s alapszabályok módosítása után szóba jöven az ideiglenes igazgató választmány újiból megválasztása, az határozatott: hogy miután a módosított alapszabályok megerősítés végett felsőbb helyre felterjesztendők lennének, a jelenlegi igazgató választmány mindaddig működési hatáskörében hagyatik, míg ezen alapszabályok megerősítve le nem érkeznek. Az egyleti helyiségek további kibérlése végett a szükséges intézkedés szinté megtételni határozatott.

* Mint ritkaságot tudják velünk, hogy a sz. kir. Kassai város tulajdonához tartozó s közel fekvő kavicsányi (Sárosmegye) erdőben, legközelebb tartott vadászat alkalmával a vadászok egy vadkánra bukkantak. Üldözöbe is vették, de megszökött. E tájon vadkant még soha sem láttak.

* (Beküldött). A Felvidék 2-ik számában a híres szerednyei borról lévén szó, ajánlatott, hogy az ország szerednyei borászati társulattal valami kassai vállalkozó tenné magát érintkezésbe, hogy ezen borokból bizományba nyerhetne. Nekünk alkalmunk volt a közérdek tekintetéből Salkház Lipót kassai pinczéjét legközelebb megtekinteni, s el nem mulasztathatjuk ez alkalommal köztudomásá tenni, ezen derék vendéglős igyekezetét, iparát, s szakmájába vágó azon avatottságát, melylyel az ország különböző részein termelt jó zamatu, és kitűnő minőségű borokat nem csak összegyűjtteni, de gondos kezelési módja által azok teljes hitelét, valamint a hazában, ugy a külföld előtt is minden áron fentartani igyekezik. Kívánatos tehát, hogy ezen lelkiismeretes s tapintatos borkezelő, a szerednyei borokból bizományba vegyen, s mint kellő szakismerettel bíró egyén magát az ország szerednyei borászati egylettel folytonos összeköttetésben tartsa, sőt tagjaul is jelentkezze.

* Ungvárról írják nekünk: hogy a f. hó 4-én tartott jótékonycélu hangverseny igen jól sikerült, — a korona vendéglő terem be nem fogadható a közönséget s így még a kaszinó helyiségeit is igénybe kelle venni. Öry Ilka kitűnően szavalt, s Kelemen Ilka gyönyörűen énekelt, Toma Andor lelkesedéssel ragadta a közönséget valamint megnyitá beszédje, ugy ez alkalomra irt költeményének elszavalása által. — Tomor nagy derűtséget hozott tréfás felolvasásával. — Spitzler Tivadar, — mint a dalárda feje és lelke többször hivatott, s a többiek is jelesen közreműködtek.

* A unghvári dalárda alapító tagjaul gróf Stáray Tivadar évenkénti 40 frttal iratta be magát. — A szép példa vozerővel bír.

* Eperjesen f. hó 15-én oltár szentelési ünnepély lesz az evang. egyházban, melyen főt. Maday superintendens is meg fog jelenni.

* A zólyom-megyei magyar olvasó s társalgási egylet javára Besztercehányán jan. hó 25-én sorsjátékkal összekötött táncszivigalom rendeztetik.

* Kassai város kapitányi hivatalánál részint talált, részint gyanuból lefoglalt arany és ezüst nemű tárgyak, vannak letéve, nevezetesen: kávéskanalak J. A. betűvel, 1 inggomb, 1 nagy tajték pipa, 1

ezüst pipa kupak, 1 ezüst nyelű kés K. J. betűvel és egy arany karpecz. Ki ezekre igényt tartana, felhivatik magát azon hivatalnál jelenteni és tulajdoni jogát igazolni.

Értesítés.

A kassai kir. jogakademia hallgatói által folyó hó 24-ére kitűzött zártkörű tánczestély ezuttal nem fog megtartatni. — Az okok, melyek ezen tánczestély meg nem tarthatóságát előidézték, később fognak a t. cz. meghívott kedves vendégek tudomására juttatni. Addig is tájékoztatás kötelességünknek ismerjük, ezen körülményről az illetőket értesíteni. Kassán jan. 6-án 1864.

A rendezőség.

Vegyes hírek.

— A magyar színészeti tanoda folyó hó 2-án nyitott meg Pesten. — Igazgatója: Gr. Festetics Leo. Tanárok: a drámai szakban Gyulay Pál, Egressy Gábor, Szigeti József. Operai tanárok: Boccolini Ercole, Böhm Gusztáv. Zongora tanár: Bakics Ferencz. Táncz tanár: Campilli Frigyes. A drámai szakban van 24 növendék, az operaiakban 26.

— Gróf Károlyi István az általánosan tisztelt önzetlen hazafi f. hó 3-án tartá meg esküvőjét a fővárosban B. Orczy Mária urhölgygyel.

— Schofka tanár időjósolata január hóra. Az egész hó szelid és száraz. 1—4 többnyire hideg, szél és borult; 6. szél; 7—10. borult, 12—14. gyakori szél 12, 15, 16 borult, később szeles, 20 hideg, szél és borult, 23 szél, 27—31 többnyire hideg és szél; 29, 30, 21 borult.

— Uj távirat-készülék. Eddig a táviradknál csak kétféle készülék volt használatban. Az egyik bizonyos jegyekkel adta a sürgönyöket, a másik közönséges betűkkel, a szerint a sürgönyöket le kellett írni, vagy fordítani. A francia államtanácsnál most egy javaslat van tanácskozás alatt, mely egy harmadik készüléket bocsát a közönség rendelkezése alá. Ezen új, autografkészülék, mely Casellinek köszöni létét, a sürgönyöket a foládó kézírata után másolja, sőt nem csak hasonmást, hanem némileg magát a levelet adja vissza. E szerint az eddigi készülékeknel előfordult tévedések lehetetlenekké válnának, s a legfontosabb üzleteket meg lehetne táviratilag kötni, anélkül, hogy a kereskedelmi törvényszékek az okmányokba bele köthetnének. A díjt illetőleg, nem a szavak száma, hanem a papir nagysága lenne szabályozó. Alapul 25 centimet vennemék föl egy □ centimetre, ez a mi pénzünk szerint 78 1/2 uj krajczár volna, s egy közép nagyságú negyedives lap beírva mintegy 50 forintba kerülne. A közönségnek tetszésére bipatnék, hogy az igazgatóság által adott elkészített papírokra bármiféle jegyet írjon, irásban, gyárjegyben vagy rajzban, csakhogy a jegyek titkos írást ne tartalmazzanak. Franciaországban alkalmasint már január 1-től fogva ezen a módon távirnak.

— A legnagyobb templom az északi-amerikai államokban. Philadelphian néhány héttel ezelőtt szentelték föl a Szent Péter-Pál templomot. Tízennyolcz év alatt épült, s a költség 5,000,000 dollára rug. Három érsek, tíz püspök, s kétszáz pap vett részt a felszentelésben, mikor is a templomban 8000 ember volt jelen.

Egyveleg.

— Uj párisi divat. A legújabb párisi divat szerint a hölgyek apró kengyelvasakat, tisztí vállrózsákat és aranypéncz darabokat viselnek fulokban. Sokan azt mondják, hogy az új fülékszer a hölgyek udvarlót jelzi, a kengyel a jockey-klub tagját jelenti, a vállrózsa katonatisztet, s a péncz börzeüzért. Azonban némely nő mind a három jelvényt viseli; ezen hölgyek tán Fourier gúnyos megjegyzését követik. Valódi nőnek egy férje, egy kedvese és egy barátja van — oda nem számítva a többi.

— Egyiptomi büntető törvény. Az egyiptomi büntető törvényben — mint egy utazó beszéli — szintén meglehetősen szerepet játszik a bot és korbács. A csavargóknak még legjobb dolguk van, azokat bezárják addig, míg megjavulnak. A péket vagy mécsározt, ha hamis mértéke van, vagy a vevőt máskint megcsalja, nyilvánosan 3—99 bottal büntetik. A ki a szabadban növő fákat megsérti, a kárt vagy kétszeresen kell megtérítenie, vagy 75 korbácsot kap. Ha a paraszt beduinak oltózik, hogy az adó alól kimeneküljön, 79 korbáccsal büntetődik. Ha kormányhivatalnok kerül büntetés alá, elveszti hivatalát, de ismét alkalmazásba juthat, ha két tekintélyes ember bizonyítja, hogy megjavult. A ki az ország régiségeit megsérti, köteles vagy sajátkezűleg kijavítani, s ha nem képes, a helyszínen 100 korbácsütést kap. Ha valamely falu szikje az adót eltagadja vagy igaztalanul osztja ki, 79 korbács a díja. Késedelmes adófizetők börtönbe vetetnek s csak akkor bocsátatnak el, ha javulást fogadnak. Ha a paraszt pört kezd, előbb egy időre börtönbe vetik. Az államjavarok bérlői ha pontatlanok, a további bérlésből kizáratnak, szolgálók pedig, kik ebben segítségül voltak, 150 korbácsot kapnak.

— A krinolin fényoldala. Legközelebb mult hétfőn négy angol nő korcsolyázott Brüsszelben egy tó jegén, s összefogózkodva nyilsebeséggel siklottak tova. Egy vékony helyre érve, mind a négyen leszakadtak. Szerencsére a harangalaku krinolinok jó szolgálat tettek, mert a nőket mindaddig fentartották, míg az oda sietők kimentették.

Színház.

— g. — Szerdán jan. 4-én adatott: Ernani. Opera Verdítől. — Ha rendes bíráló volnék s bírálatom csak egyes műtényekre szorítkoznék, egészen más, talán szigorúbb hangon szólanék; azonban ismerve a kassai színház viszonyát, egy fél hanggal lejjebb szállítom bíráló hangulatomat, s nagyon kívánatos volna Gerecs urra nézve ha e műtét a hangvillával is megtehetőnek; azonban nem titkolhatom a fölötti örömdömet, hogy Gerecsnek ezuttal ily experimentatorra legkevésbé sem volt szüksége, mert a mai szerepében várakozásunkat jóval fölülmulta; pedig midőn nevét a czimszerep után írva láttam, jól tudván azt, mily halálmegvetéssel szórja a gixereket, ha magas hangkörben kell mozognia, engem is meglepett a félelem, mert oszton azon közszerepetet és szánalmat, melyben Gerecs urat a színházi közönség olykor olykor részesíti. Kellemes volt e szerint meglepetésem, midőn a szükségképen vart és retteget gixerek nemcsak elmaradtak, de azok helyett Gerecs ur szép lány hangja — ismeretes tiszta kiejtése segítségével — főkép az első felvonásban, teljes erejében díszlett. E sikernek — hogy ne mondjam talán ynak kulcsa, véleményem szerint nem keresendő másban, mint azon körülmény, — vagy esetlegben, hogy ezuttal takarékosabb volt — rá nézve mindig veszélyt-hozó — forte-jával, ki nem meríté hangkészségét,

— Hogyan Istvánt?
— Igen vagy akárki mást, ki most lép először élete pályájára.

— S nála is oly könnyen tolná ki egyik érzés a másikat?

— Nem állítom; hogy ő a kivételek sorába tartozik. De hát hiba lenne-e az? Tehetünk-e mi arról? Az utca végén még vissza néz az ember s úgy tetszik, mintha szive nem akarna dolmánya alatt elférni; de papírja egyet ugrik s a házsor, a fejkendőt lobogató kéz eltűnnek. Ott már várnak harcász társaink, kiknek arczán dicsvágy lobog s kik kinevetnék a halvány visszánézéget, vagy épen könyező ifjat; érzelmeinket el kell fojtanunk; de csak az első pillanatban esik az nehezen; a mint közéjük léptünk, vidám tréfáik eluzik a gondot; megindulva uj meg uj hegy, völgy, város, falu tűnik fel előttünk; a csatazaja s a halál közellete önzésre s csak önmagunkra gondolásra szoktat; megtanulunk egy leányka helyett százat ismerni s az az első elhalványul, hogy másnak, talán egyszerre már nem is egynek adjon helyett. . .

— O István ezt nem fogja tenni! — mond határozottan, de mégis elhalványulva Margit.

— Beszéltem én Istvánról? Ezek a gyarlóságok közösek minnyájunkkal.

— S kegyelmed maga is ilyen?

— Én? . . Én nem tartozom többé az Istvánnal egykoruak közé. Én már átstem az elmondottakon, Tudja édes Margit, mint a bor olyan az ifju is: előbb megzavarodik, majd nagy hőséggel kiforr . . . s aztán

megtisztul. . . Csak ezen állapotban állandó. . . Én már túl vagyok az ifjuság első bohóságain. — És többé nem képes felforni — mond élenken Margit s diadallal tekint fel, hogy kinzójának ő is adhatott egy vágást.

— Felforni talán nem; de szivem mélyéig látható vagyok és fenekig egyszínű. Aztán mint amaz állandó ízt, ugy a férfi állandó érzelmet vesz fel, mely minden ízét, minden gondolatját áthatja.

— E szerint kegyelmed azt hiszi, hogy István érzelmei nem lesznek állandók?

— Azt nem mondtam — szól Kátai komolylyá válva — nem lehetetlen, hogy e szép szemek, melyeknek párja e földön fel nem található, oly mélyen behatottak keblébe, hogy semmi más ki nem tudja zavarni onnan: de ha ez — édes Margit — netalán bekövetkeznék, gondoljon reám; reám, ki őt és kegyedet egyaránt híven és állandóan változatlanul szeretem; nem azzal az első forrongó, — de igen is hamar lecsapódó szeretettel, mely a húsz éves keblekben szokott ébredni, hanem tiszta és mély érzellemmel, mely az ifjai szenvedélyek lepadása után támad s mely aztán változhatlanul egy és örök, mint maga az Istenség.

Kátai arca fellángolt szemei szikráztak s látszott, hogy a mit mond, erős szenvedély kifejezése.

Margit előtt mindez annyira új és szokatlan volt, hogy meglepetéséből csak akkor serkent fel, midőn ez szenvedélytől elragadotva, kezét hirtelen megragadva ajkaihoz tapasztá, — s hirtelen eltávozott.

— Mi ez? Kérdé magában a leányka.

S a kérdésre tapasztalatlan szive nem tudott még felelni.

Csak az Istvánról mondottakra repült vissza gondolatja s kebléből egy töle kapott sziv alaku ereklyét ajkaihoz vonva, felkiáltott.

— Nem nem! Az nem lehet, ő nem feledhet el engem!

Másnap estvére csakugyan utólrta Kátai pogyász szekereivel a serget.

Bocskai már várta őt. Első kérdése is az volt. — Nos beszéltél vele? Ugy-e szomorú, ugy-e búsul nagyon?

— Ejh, de hogy búsul, de hogy búsul. Te már azt hiszed, hogy minden leány megbolondul búbában akinek szeretője csatába megyen.

— De mégis, szólj mit csinált? Miként találtad? Mit tett midőn vissza mentél?

— Mit csinált volna? . . Épen akkor költé el reggelit a legjobb étvágygyal.

— Ah, lehetetlen!

— Bolond vagy. Azt akarnád, hogy utánad való búbában kedvesed éllen öjje el magát? Mi hasznát vened aztán ha visszatérsz?

Bocskai hallgatott; de szivét keserűség fogta el. Hosszasan gondolkodva járt le s fel a gyönyörű holdvilágnál, fogai között mormogva.

— Lehetetlen! Lehetetlen.

(Folytatása következik.)

s túl nem kiáltotta magát. Gerecsné asszony (Elvira) jó volt, mint mindig, s ha azt nem mondom, hogy a mai éneke felül állott a kritikán, egyedül annak tulajdonsága, hogy valaki a hátam mögött azt a megjegyzést kockáztatta, mintha közép hangjai nem volnának tisztán hallhatóak. Tanner ur (V. Károly) semper florens, nagy terjedelmű bariton. — hangja szép és hatalmas, e hatalom önértékében aztán megtörténik olykor, hogy nem is veti magát alá egészen a legitím souverain orchester hangolatának; de ezt csak hamar elfeledjük, ha gyönyörű hajlékony, meleg hangjának árával átölel és elragad. Ő jó volt, mint mindig, mit eléggé tanusítanak a viharos tapsok, melyek énekét mirdegyre kísérik. Philippovics ur (Don Sylva) a recitativokban kissé szabadelvű, de azért helyét rendesen megállja. — Ha még figyelembe nem vesszük a pléh hangszerek olykori megeszamlását, ez operát kétségkívül a leg-sikerültebb előadások közé számíthatjuk.

— Csütörtökön jan. 5-én Zorimba Józefa k. a. hangversenye. Egy hangverseny vagyis inkább három koncertdarab eljátszása után nehéz feladat egészen kimerítő itéletet hozni a hangversenyző képessége fölött, minél fogva bírálatunk ezuttal az általánosságokon túl nem terjedhet. — Zorimba k. a. jó kis leánya Euterpe muzsájának, ki elég tehetséggel áldatván meg ez utóbbi által, e mennyi kincset „tiszta és igazságban” őrzi meg. — Ő játékában nem ámit, s nem affec-

tált — nőknél többnyire szokásos kaczer tolmácsolás által igyekezik a művet érvényre emelni, hanem játszik szíve meggyőződéséből, — öntudatlanul is bizva a művészet és a művarázserejében, mint az éneklő madár. E tulajdonánál fogva még szép jövőt ígérhetünk neki tövises művészi pályáján, mert hiszünk, hogy nem fog vissza retteni műtázasának komoly tanulmányozásai felhasználásától. Hazánk, fájdalom jelenleg nem azon föld, mely a művészet csemelétét teljes virágzásra növelné; jele ennek azon hidegség, mely mint ezúttal is — csak oly kis számú közönséget volt képes részvevésre buzdítani, de melyből kiviláglik az is, mily sokat igényelnek mai időben az annyira elszaporodott zongora művészekről, — s ha nem egyebet, legalább egy hírhedt nevet. — Ha a tisztelt kisasszony tanácsunkat elfogadná, Németországot ajánlanánk tanulmányozási utazására. Hogy Z. k. a. játékával mennyire volt megelégedve a közönség, azt eléggé tanusítják a lelkesült tapsok és kihívások, melyekben részesült. Igen kár hogy az oly szépen előadott Mendelssohnféle H-moll capriccio hatását oly tetemesen csökkenté a zongora és zenekar közti erősen feltűnő hangolati különbség. Vilmers barcarollája és Liszt magyar rhapsodiája kifogástalanul voltak eljátszva, mi remélünk engedni, hogy a tisztelt kisasszony nem sok időre Lisztnek, Chopinnek és Schumannnak brilliansabb compositióiban is fog részesíteni. — Gerecsné assz. ki Tanner urat

is helyettesíté viharos tapsok és ismételt kihívásokban részesült. — Most még valamit az ezt megelőző 1 felvonásos „Az elkényeztetett férj” című tréfáról. A rendesen kissé gyengén aránykózó Rónainé assz. Césarine — e szerepben leginkább bobizonyítá, hogy Prielle vér foly ereiben, és hogy a társalgási szerepek képezik azon elemet, melyben ő egészen honos. Játéka kerekded és élénk árnyalatu volt. E szerepe egyike legkitűnőbb szerepeinek. Krasznai ur szakaszerepében mint Hypolyt — sokkal nagyobb hatást aratott volna, ha nem akarta volna a közönséget kizárólagos jogában ismét megcsontítani nevelése által. Sokkal tehetségesebb színésznek tartjuk K. urat mint sem feltételezhetnők róla, hogy egyéni érzelmeit nem bírná elpalástolni, és hogy az efféle szinpadai pongyoltságban ne lássunk a közönség iránt némi lenézést, komolyan tanácsoljuk K. urnak, hogy az ily hibáktól őrizkedjék. — Figyelmeztetünk kell még, hogy az idegen szavak és neveknel szigorubbán ragaszkodjék az egyszer megálapított kiejtéshez, és ne mondja egyszer „Césarine” másszor „Cesarine,” midőn egyszerűn Césarinnak kell hangzania. — Ez különben oly tárgy, melyről idő és hely engedtevel még szólni szándékozunk.

— Pénteken január 6-án. Egy nő, ki az ablakon kiugrik, vigi. 2 felv. és Dajka, operette. — (A bírálatot helyszüke miatt nem adhattuk.)

KÖZLEKEDES.

Vasuti menetrend 1864-dik évi december 1-jétől kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:		
Kassa indulás	5 óra	p. reggel
Miskolcz	7 52	" "
Tokaj	9 35	" "
Nyiregyháza	10 34	" "
Debreczen	12 12	délben
Püsp. Lad.	1 45	délután
Szolnok	4 44	" "
Czegléd érkezés	5 41	este
Pest	8 37	" "
Bécs	6	reggel

II. Bécs és Pestről Kassa felé:		
Bécs indulás	8 óra	p. este
Pest	6 25	reggel
Czegléd	9 27	" "
Szolnok	10 27	" "
Püsp. Lad.	1 26	délután
Debreczen	3	" "
Nyiregyháza	4 28	" "
Tokaj	5 25	este
Miskolcz	7 29	" "
Kassa érkezés	10 34	" "

A közállomásokról indulás ideje a minden pályaudvaron kifüggesztett részletes menetrendben van kimutatva.

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 12 óra 30 perczkor.
Eperjesnek, Lőcsére minden éjjel 12 órakor.
Pestre, Kosnyón és Vácson keresztül minden hétfőn reggel 2 órakor.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponként kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor.

Eperjesről Kassára ugyanakkor.
Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.
Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Ungvárról Kassára: minden vasárnap, kedden és csütörtökön reggeli 6 órakor.

Kassáról Ungvárra: hétfőn, szerdán és pénteken reggeli 6 órakor.

Ungvárról Munkácsra: minden vasárnap, u. 1 órakor, kedden és szerdán reggeli 6 órakor, csütörtökön délutáni 1 órakor.

Munkácsról Ungvárra: minden hétfőn, kedden, szerdán és pénteken délutáni 1 órakor.

Ügynökség: Kassán: Spielman József. — Ungvárott: Pollák Fülöp. — Munkácson: Tóth Károly.

GAZDASÁG ÉS ÜZLET.

Kassai piac, január 7-én 1865.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza köblönként	5	—	4	60
Kétszeres	—	—	—	—
Rozs	3	30	3	20
Tengeri	3	20	3	—
Ar, a	3	—	2	80
Zab	1	40	—	—
Kása	6	40	—	—
Szesz itezénként	—	17	—	—
Marhahus fontonként	—	15	—	—
Bornyuhus	—	26	—	24
Sertéshus	—	19	—	18
Vaj itezénként	—	60	—	58
Zsir	—	40	—	—
Szalonna fontonként	—	44	—	40

Ungvár, január 5-én. Mai heti vásárunk igen gyér volt, a piaci árak nem változtak. Pénzhiány miatt kevés a vevő. Időjárásunk a legjobb, kemény tél, s elegendő hó.

Kassa, január 7-én. A mai heti vásár szokatlan csekély volt, — az élet ára, főkép a búzáé igen leszállt, egy köböl szép búzát 4 frt. 60 kr-ért is lehetett venni. Burgonya 1 frt. 20 kr., paszuly 6 frt. 30—40 kr. Időjárásunk tartós hideg, borult napok, néha hóval, — még nem esett etég hó. Ma lágy idő.

Gálszécs, január 5-én. Mai heti vásáron a piaci árak következők voltak: Buza köblönként 5 frt., gabona 3 frt. 10 kr., árpa 2 frt. 40 kr., zab 1 frt. 60 kr., tengeri 2 frt. 50 kr., paszuly 6 frt., lencse 7 frt., kása 7 frt., burgonya 1 frt. 40 kr., széna mázsája 1 frt., szalma mázsája 50 kr.

Legközelebbi huzás Budán január 11-én.

" " Bécsben " 18-án.

Bécsi börze január 5-ről.

5% Metallique	72	—
Nemzeti kölcsön	79.90	
Bankrészvény	782	—
Hitelintézeti részvény	177.80	
Londoni	115	—
Ezüst	114.25	
Arany	5.45	

WERFER K.

akad. könyv-, kő- és műnyomdai intézete Kassán.

A legegánsabb s a legújabb betűkkel minden nagyságban s a legezészerűbb gépekkel el van látva. Két legújabb készítményű gyorsajától a külföld leghíresebb gépgyáraiból foglalkodtat s van ezenkívül még két készajátója és egy dombornyomó gépe, műszines és domborultnyomatványok számára mozgásban.

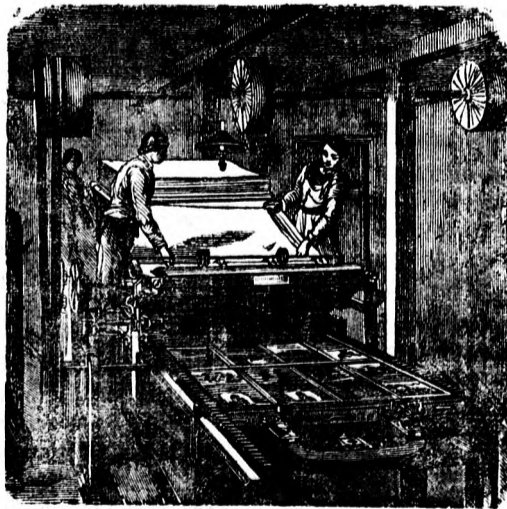
Elvállal mindennemű nyomtatni való művet, irodai nyomtatványokat, számlákat, viteljegyeket, feliratokat, meghívójegyeket, és munkaképessége, valamint gazdag lerakata oly helyzetbe teszik, hogy minden megrendelést a leggyorsabban valósíthat.

A nyomdai intézet elvállal és szolgáltat mindennemű mű és merkantil munkát, és szines, arany, mint dombor nyomtatásban kitűnő teremt.

Könyv-, mű- és hangjegyekereskedés

a bel- és külfölddeli kiterjedt számos összeköttetései, a vett megrendelések és a netalán készletben nem levők mindenkor és legrövidebb idő alatti pontos teljesítését, lehetővé teendő: s hol kívánatik, kész leendő az irodalom legjobb termékeit megtekintés végett megküldeni.

Enyiczkén két 5 éves már betanított kanca-csikó van eladó.

Werfer Károly könyvnyomdaja Kassán.

Jelentés.

Miután a szokásos újévi üdvözlétek megváltásául a helybeli jótékony intézetek felségelésére szánt több rendű kegyes adományok a határidőn túl befolytak és jelenleg is befolytak, a t. cz. adakozók ezennel értesítetnek, miszerint az ezen adományokat kimutató pótjegyzék f. é. január hó 29-dik napján fogván megjelenni, e végből a mondott és netalán szándékolt adakozások f. é. január hó 23-ig e város jegyzői hivatalában hálás köszönettel elfogadtatnak.

Kelt Kassán 1865. évi január hó 3-án.

Aranyossy Gejza, h. jegyző.

Meghívás.

A kassai múmalom részvény-egylet évi rendes közgyűlését hatósági engedelemmel folyó 1865. évi január 19-én reggeli 9 órakor, Kassa városának tanácssteremében tartandja, melyre a t. c. részvényesek tisztelettel meghívattak.

A gyűlés tárgyai következők:

1. A választmányi jelentése.
2. Az átvizsgált számadások bemutatása a számadást vizsgált bizottmány jelentése kíséretében.
3. A tartalékalap meghatározása.
4. A választmányi jutalmazása.
5. A részvényeseknek a 39. §. értelmében járó osztalék megálapítása.
6. A társulati elnök, alelnök, jegyző és egy választmányi tagnak megválasztása.
7. A számadást vizsgáló bizottmányi választása.

Kelt Kassán 1864. december 31-én.

2—3 gróf Péchy Manó, társulati elnök.

Birtokeladás.

A gróf Klobusitzkyféle szerednyel határban lévő tagosított birtok minden épületekkel szabadkézből legkedvezőbb feltételek alatt eladó. — Közelebbi tudósítás gróf Szirmay Vinczénél Vörösalmán, utolsó posta Kis-Szeben nyerhető. 1—3

Alólírott általa csödválasztmány határozata folytán, közhírré tétetik, miszerint a

Schäffer Ferdinand

csödtömegéhez tartozó bikk- és tölgyöflák, az alábblátható helyeken s napokon készfizesé mellett elfognak nyilvánosan árvereztetni.

1-ször a kassai Schäffer Ferdinand-féle 6% sz. a házakhoz tartozó raktárban levőöflák elárvereztetnek, ugyanott, 1865-ik év január 9-ik napján reggeli 10 órakor.

2-or a tizsitei és szokolyi (Sáros-megye) erdőben levő öflák pedig elfognak árvereztetni Tizsitén 1865-ik január 10-én reggeli 10 órakor, — az itt venni szándékozók fölkértenek a fákat előlegesen megtekinteni.

Kassán december 30. 1864.

Viczmány Ödön, tömeggondnok.